

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
คำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ปีการศึกษา 2567

ผู้วิจัย

นางสาวปทุมพร แสงดี
ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านตลิ่งสูง
อำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัยธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

ชื่องานวิจัย
ตัวสะกด

ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตรา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อผู้วิจัย นางสาวปทุมพร แสงดี
ปีการศึกษา 2567
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนานักเรียนในการเรียนรู้การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 1 เล่ม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในครั้งนี้ เป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียน ที่โรงเรียนบ้านตลิงสูง อำเภอห้วยคต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยที่ 9.00
2. คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนหลังจากการใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว สูงกว่าก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ

การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป การอ่านจึงเป็นสาระที่สำคัญที่จะต้องพัฒนานักเรียนให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเข้าใจความหมายจากเรื่องที่อ่าน คิดวิเคราะห์จากการอ่านได้ สื่อสารได้ด้วยความเข้าใจ ดังนั้นการที่จะพัฒนานักเรียนให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ การสอนอ่านที่ดีนั้นจะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และทุกสถานการณ์ที่มีการอ่านเกิดขึ้น ปัจจุบันจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแนวคิดไปจากเดิมไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียวแต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาในการแก้ปัญหา การดำรงชีวิต เน้นการสอนภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตน นอกจากนั้นยังต้องสอนภาษา เพื่อพัฒนาความคิด และคิดได้อย่างชาญฉลาดรอบคอบ

ปัจจุบันพบว่านักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษามีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำอ่านไม่ชัด อ่านคำไม่ได้ ไม่รู้ความหมายของคำ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะครูประถมศึกษา จะต้องใส่ใจและแก้ไขปัญหานี้เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติ ปัญหาที่ครูภาษาไทยวิตกกังวลมาก ก็คือ การอ่านออกเสียงคำ ซึ่งนักเรียนไม่ระมัดระวังในการออกเสียงหากปล่อยไว้จะทำให้เคยชิน และกลายเป็นผิดไป ดังนั้นเราจึงควรหาวิธีการแก้ไขปัญหานี้ให้เด็กไทยออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้อง และชัดเจนต่อไป เด็กจะมีความสามารถที่ดีหรือล้มเหลวในการอ่านเมื่อเขาเติบโตขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การอ่านในโรงเรียน และส่วนหนึ่งจากบทบาทของผู้ปกครอง ซึ่งบางครั้งผู้ปกครองไม่ต้องการให้เด็กทำกิจกรรมการอ่านเพิ่มเติมที่บ้าน เพราะมีความรู้สึกที่เด็กได้อ่านหนังสือพอแล้ว อย่างไรก็ตามในการพัฒนาการอ่านของเด็กก็มีความสำคัญที่จะต้องจัดให้นอกเหนือจากหนังสือที่เป็นการเรียนพื้นฐาน การอ่านหนังสือที่หลากหลาย

และกว้างขวางจะเป็นการพัฒนาทักษะ การอ่านของเด็กให้สูงขึ้นเด็กจะมีความสามารถการอ่านที่ดี พงศ์ศักดิ์ สังขภิญญา (2557: 17) ทางโรงเรียนบ้านตลิ่งสูง ก็มีปัญหาในการสอนภาษาไทย เช่นเดียวกับที่อื่นๆ ในเรื่องของการอ่านออกเสียงคำ การแปลความหมายของคำ โดยเฉพาะคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป นักเรียนจะจำสับสน จนทำให้ไม่สามารถอ่านคำได้ แปลความหมายของ

คำไม่ได้ สำหรับผู้รายงานเป็นครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้เจอปัญหาการอ่านของนักเรียนทุกปีและทำการแก้ไขด้วยวิธีต่างๆ อย่างหลากหลาย ตามปัญหาที่พบเจอ เช่น แบบฝึก วิจัยในชั้นเรียน และจัดทำหนังสืออ่านเล่มเล็ก การใช้บัตรคำ เกม เป็นต้น และปัญหาที่พบมาก คือ การอ่านคำไม่ถูกต้องและไม่รู้ความหมายของคำที่ประสมด้วยสระอัว สรุปได้ว่านักเรียนส่วนมาก ไม่ชอบอ่านหนังสือ จึงทำให้ไม่พัฒนาในเรื่องของการอ่าน จนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำและอ่านไม่ได้ ในที่สุด ด้วยความสำคัญของภาษาและปัญหาการอ่านจากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องพยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นโดยการศึกษาเทคนิควิธีการสอนใหม่ๆ และผลิตสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนที่ดี และมีคุณภาพ สื่อการสอนนับว่าเป็นสิ่งหนึ่งที่มีบทบาทอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน จึงได้ตัดสินใจจัดทำสื่อการสอนเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด ขึ้น เพื่อใช้แก้ปัญหาการอ่านคำและแปลความหมายของคำสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 คน โรงเรียนบ้านตลิ่งสูง อำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

3.2 ระยะเวลา ใช้ทำการสอนในเดือน มกราคม 2567 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 11 ชั่วโมง

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3.1 ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสม
สระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5. ประโยชน์ที่ได้รับ

5.1 ได้สื่อการสอนแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ

5.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอ่านและเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ถูกต้อง

6. นิยามศัพท์

6.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีด้วยกันทั้งหมด 1 เล่ม ดังนี้

- แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด

6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลคะแนนเฉลี่ยจากการสอบหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ใน 1 เล่ม เล่มละ 10 คะแนน

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการอ่าน

จินตนา ไบกาชุยี (ม.ป.ป., หน้า 20-28) ได้ศึกษาถึงจิตวิทยาในการอ่านของเด็ก หรือ ความสนใจในการอ่านของเด็กวัยต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นในการเขียนเรื่องให้เด็กอ่าน ผู้จัดทำหนังสือ ต้องรู้ความต้องการอ่านของเด็กในแต่ละวัย ความสามารถในการอ่านหนังสือของเด็กตามวัย และการใช้ภาษาของเด็ก ตลอดจนความสั้นยาวของเรื่อง การดำเนินเรื่องที่น่าฟังหรือซับซ้อน เพื่อจะผลิตหนังสือได้ตอบสนองความต้องการของผู้อ่าน ความสนใจในการอ่านของเด็กมี ดังนี้

1. เด็กวัยเริ่มเรียน (2-5 ขวบ) เด็กวัยนี้ยังอ่านหนังสือไม่ออก แต่ดูภาพและฟังเรื่องราว

ได้มีความสนใจในตัวเองและเด็กในวัยเดียวกัน ชอบพูดคำคล้องจอง ความสามารถในการอ่านจะเริ่มอ่านเป็นคำและเริ่มจำคำใหม่ ชอบดูสีโดยเฉพาะสีสด ๆ ชอบสัตว์ รู้จักภาษาสัตว์โดยเฉพาะสัตว์ที่ตนเองเลี้ยง ชอบดูรูปและฟังเรื่องที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมของตนเอง เช่น เด็กอยู่ใกล้แม่น้ำชอบดูภาพเรื่อง ชายทะเล เด็กชอบทชอบดูภาพวัว เกวียน เป็นต้น เด็กวัยนี้ชอบบทกล่อมเด็ก ปริศนา คำกลอน และเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสัตว์ที่พูดได้และทำเหมือนมนุษย์ การผจญภัยของสัตว์ต่างๆ การดำเนินชีวิตของครอบครัว เป็นต้น

2. เด็กวัยประถมศึกษา อาจแบ่งย่อยออกเป็นวัยต่าง ๆ ได้ ดังนี้

2.1 วัย 6-7 ขวบ เด็กวัยนี้อ่านหนังสือได้บ้างแล้ว แต่ยังอ่านไม่คล่องแคล่ว เริ่มมีความคิดคำนึงมากขึ้น มีจินตนาการมากขึ้น ชอบเรื่องเวทมนตร์ นางฟ้า นิยายต่าง ๆ ที่มีตัวละครดี และตัวละครร้าย อยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับธรรมชาติของคน นก สัตว์ และต้นไม้ สนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวิตและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รูปแบบแนวการเขียนเนื้อเรื่องที่เหมาะสม ได้แก่ เรื่องประเภทนิทาน นิยายผจญภัย นิทานพื้นบ้านต่าง ๆ

2.2 วัย 8-9 ขวบ เด็กวัยนี้อ่านหนังสือได้มากขึ้น ชอบอ่านนิทาน นิยาย เช่น นิทานพื้นเมือง นิทานตำนาน และนิทานที่แต่งใหม่ ซึ่งมีเนื้อเรื่องดำเนินเรื่องไปอย่างสนุกสนาน เนื้อเรื่องมีความซับซ้อนขึ้นบ้าง มีตัวละครเอก นางเอก ตัวผู้ร้าย และตัวเทวดามาโปรด

2.3 วัย 10-11 ขวบ เด็กวัยนี้อ่านหนังสือคล่อง มีความสนใจในการอ่านอย่างแท้จริงเด็กหญิงและเด็กชายแยกกันอ่านหนังสือตามความสนใจของตน คล้ายเด็กวัย 8-9 ขวบ แต่เนื้อเรื่องมีรายละเอียดและซับซ้อนมากกว่า เด็กหญิงชอบ เรื่อง กระจุ้มกระจิม เรื่องตลกขบขัน นิทาน นิยาย เรื่องชีวิตในครอบครัว

เกรย์ (Gray, 1984, pp. 3-23 อ้างถึงใน จีรวรรณ จงดี 2547, หน้า 21) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นหลักสำคัญที่สุดของการอ่านผู้อ่านต้องมีทักษะที่สำคัญคือ

1. รู้จักคำ (Perception of the Words Used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อเมื่อตนเองมีความสามารถในการอ่านตัวอักษรและเข้าใจความหมายของผู้เขียน เพราะการเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท

2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Idea Expressed) การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to Their Ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม

3. ทักษะการผสมผสานระหว่างความคิดใหม่กับความคิดเก่า (Integration of Ideas) หมายถึง การสรุปความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความเข้าใจการอ่านเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านทุกชนิด ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถจดจำรายละเอียดที่สำคัญได้ดี จับใจความได้ ลำดับความคิดเห็นและเขียนสรุปได้

ความสามารถในการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับตัวผู้อ่านเป็นสำคัญ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงจากการอ่านได้เร็วและจับใจความได้ถูกต้อง รู้จักวิเคราะห์และประเมินค่าในการอ่านได้ดี ต้องได้รับความฝึกฝนและอาศัยประสบการณ์ทางด้านภาษาที่มีอยู่เข้ามาช่วยในการคิดหาเหตุผล

สมุทฺร เซ็นเซาวิช (2546, หน้า 73) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่าน อ่านให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจในการอ่านเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษา และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของแต่ละคน การอ่านเป็นเรื่องของการสร้างมโนภาพจากตัวหนังสือให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาโดยมีความสามารถได้ ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้ว
2. สามารถจับใจความสำคัญๆ และแยกแยะได้ว่าอะไรที่ควรสนใจ
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือความคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีความสำคัญหรือลึกลับมากน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุป ลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องมีเหตุผลและเชื่อถือได้
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ
6. สามารถถ่ายโอนหรือผสมผสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

จากข้อมูลของความเข้าใจในการอ่านพอที่จะสรุปได้ว่าเด็กจะมีความเข้าใจในการอ่านได้ดึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมความชอบ ความสนใจ ประสบการณ์เดิม การนำความรู้เก่าผสมผสานกับความรู้ใหม่ เทคนิคการสอนของครูที่จะจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ จนกระทั่งมีความสามารถ ในการจดจำเรื่องราวที่อ่าน ตีความ และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้ดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุด การอ่านของนักเรียนจึงจะประสบความสำเร็จ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอ้วนตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นสื่อการสอนที่ดีเพราะจัดทำโดยให้เด็กได้เรียนรู้จากคำ การอ่านกลอนที่ น่าสนใจ อ่านแล้วรู้ความหมายของคำจากภาพประกอบทำให้เด็กเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

7.2 ประโยชน์ของการอ่าน

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2557, หน้า 43) ได้กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของการอ่านไว้ว่า

1. ช่วยให้มีมารอบครอบ
2. ช่วยให้เกิดความรู้สึกรู้ว่าเรามีได้อยู่อย่างโดดเดี่ยวในโลกที่กำลังต่อสู้กันนในสังคม
3. ช่วยให้เป็นเพื่อนในการช่วยคิด ตัดสินปัญหา คลายความเหงา
4. ช่วยให้พิสูจน์จุดมุ่งหมายและแนวคิดของตัวเองว่าถูกต้อง

5. ช่วยให้พัฒนาคุณค่าชีวิต
 6. ช่วยให้ค้นพบงานหรืออาชีพในการดำเนินชีวิต
 7. ช่วยให้ค้นพบโลกแห่งความเป็นจริงมากกว่าที่วาดภาพไว้
 8. ช่วยสนับสนุนความคิดในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องมีจริยธรรมที่ดีที่แทรกไว้ในหนังสือ
 9. ช่วยสร้างให้เขาเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งในอนาคตได้จากการเรียนรู้สู่บุคคลอื่นในหนังสือ
- มณีรัตน์ สุโขศิริรัตน์ (2549, หน้า 18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ว่า

1. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์
 2. ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ ทักษะต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
 3. ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ ความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เกิดแรงบันดาลใจ
 4. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 5. ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโลก
 6. เป็นการส่งเสริมสุขภาพของมนุษย์
 7. ช่วยให้มนุษย์แก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัว
- ธวัชชัย มีประเสริฐ (2552 , หน้า 10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. มีความรู้เพิ่มเติม ช่วยให้รู้กว้างขวาง ไม่แคบเฉพาะอยู่รอบตัว
2. ช่วยพัฒนาความคิด เพราะประสบการณ์ในการอ่านจะช่วยส่งเสริมความคิดให้พัฒนาขึ้น
3. ช่วยทำให้เป็นที่สังคมยอมรับ เพราะผู้ที่อ่านจะรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดี
4. ช่วยให้เป็นผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ
5. ช่วยให้ได้รับความบันเทิงในชีวิตมากขึ้น
6. ช่วยให้เป็นคนที่น่าสนใจ เพราะผู้ที่อ่านหนังสือมากจะมีความคิดลึกซึ้งและ

กว้างขวางสามารถแสดงความรู้และความคิดเห็นที่ดีได้เสมอ

7. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

จากประโยชน์ของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านนั้นมีประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้มีความรักการอ่านเพราะการอ่านทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้รับการบันเทิง ทำให้เป็นคนทันสมัยทันเหตุการณ์ มีความมั่นใจในตนเอง มีความคิด มีความรู้ในสิ่งที่ต้องการ

7.3 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

จากการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้รายงานได้ศึกษาค้นคว้าจาก

ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะและชุดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้กับนักเรียน โดยมีข้อมูลดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (ม.ป.ป., หน้า 2) ได้นำเสนอแนวการเขียนเนื้อหา ในส่วนประกอบต่าง ๆ ของแบบฝึกทักษะ ไว้ ดังนี้

1. ส่วนนำ ควรมีส่วนประกอบดังนี้
 - 1.1 ปกนอก
 - 1.2 ปกใน
 - 1.3 คำนำ
 - 1.4 สารบัญ
 - 1.5 คำชี้แจง
2. ส่วนเนื้อหา อาจแบ่งเป็นเรื่องย่อย ๆ หรือเป็นตอนตามลักษณะของเนื้อหา ควรมีส่วนประกอบดังนี้
 - 2.1 ชื่อบท หรือชื่อหน่วย
 - 2.2 หัวข้อเรื่องย่อย
 - 2.3 กิจกรรมหลัก
 - 2.4 จุดประสงค์
 - 2.5 เนื้อหาโดยละเอียด
 - 2.6 แบบฝึกหรือใบงาน
 - 2.7 บทสรุป (ถ้ามี)
3. ส่วนอ้างอิง อาจอยู่ส่วนท้ายของเนื้อหาในแต่ละตอนหรืออยู่ท้ายของเล่มเอกสารควรมีส่วนประกอบ คือ เอกสารอ้างอิงประจำบท ภาคผนวก เช่น ข้อทดสอบ เฉลย หรือแนวการตอบข้อควรพิจารณาในการผลิตแบบฝึกทักษะ

วิเชียร ประยูรชาติ (2549: 14) ได้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะ ว่ามีส่วนประกอบ ดังนี้

1. ปก ใครองปก หน้าปกใน
 2. คำนำ สารบัญ
 3. เนื้อหา
 4. แบบประเมินผลหลังเรียน
 5. บรรณานุกรม
- คำรณ ล้อมในเมือง. (ม.ป.ป. , หน้า 32) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะ ไม่มีรูปแบบที่จำเพาะเจาะจง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ผลิตที่คำนึงถึงลักษณะการนำไปใช้และ

กลุ่มผู้เรียนเป็นสำคัญข้อเสนอแนะของส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ส่วนนำ ควรมีส่วนประกอบดังนี้

- 1.1 ปกนอก
- 1.2 ปกใน
- 1.3 คำนำ
- 1.4 สารบัญ
- 1.5 คำชี้แจง

2. ส่วนเนื้อหา อาจแบ่งเป็นเรื่องย่อย หรือเป็นตอน ตามลักษณะของเนื้อหา ควรมีส่วนประกอบดังนี้

- 2.1 ชื่อบท หรือชื่อหน่วย หรือชื่อเรื่อง
- 2.2 หัวข้อเรื่องย่อย
- 2.3 กิจกรรมหลัก
- 2.4 เนื้อหาโดยละเอียด หรือใบความรู้
- 2.5 แบบฝึกหรือใบงาน
- 2.6 บทสรุป (ถ้ามี)
- 2.7 อาจจะมีข้อสอบก่อนเรียนหรือหลังเรียน เพื่อใช้วัดและประเมินผลการ

เรียน

3. ส่วนอ้างอิง อาจอยู่ส่วนท้ายของเรื่องในแต่ละตอนหรืออยู่ท้ายเล่มของเอกสารควรมีส่วนประกอบดังนี้

- 3.1 เอกสารอ้างอิงประจำบท
- 3.2 ภาคผนวก (ถ้ามี)

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (อ้างถึงใน อรรถนพ ตัญญา. ม.ป.ป., หน้า 8) ได้เสนอว่า ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นเอกสารทางวิชาการ มีส่วนประกอบดังนี้

1. ส่วนนำเรื่อง ได้แก่ ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ
2. ส่วนเนื้อเรื่อง ได้แก่ บทนำ เนื้อเรื่อง บทสรุป
3. ส่วนท้ายเรื่อง ได้แก่ บรรณานุกรม ภาคผนวก อภิธานศัพท์ ดรรชนี

กล่าวโดยสรุปว่าส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ ไม่มีรูปแบบที่จำเพาะเจาะจงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ผลิตที่จะคำนึงถึงลักษณะการนำไปใช้โดยมากมักมีส่วนประกอบ 4 ส่วน คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อเรื่อง ส่วนสรุปและส่วนอ้างอิง

7.4 ข้อควรพิจารณาในการผลิตแบบฝึกทักษะ

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (อ้างถึงใน อัมพร ภูระหงษ์. 2549, หน้า 37) ได้กล่าวถึงหลักหรือข้อควรคำนึงถึงในการผลิตแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์และกำหนดความต้องการ
2. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์
3. ออกแบบองค์ประกอบของระบบ
4. วิเคราะห์แหล่งทรัพยากรที่ต้องการ ทั้งทรัพยากรที่มีอยู่และข้อจำกัด
5. เลือกและ/ หรือผลิตวัสดุเพื่อการสอน
6. ออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
7. ทดลอง ปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้

จากข้อมูลการผลิตแบบฝึกทักษะ พอที่จะสรุปได้ว่าผู้ที่สนใจจะสร้างแบบฝึกทักษะ จะต้องศึกษาข้อมูลของเด็กที่จะใช้ องค์ประกอบ ทรัพยากร การใช้ภาษา เทคนิคการนำเสนอ การเรียบเรียงให้เหมาะสมกับวัย ผู้รายงานจึงได้นำข้อคิดและข้อพิจารณาในการผลิตแบบฝึกทักษะโดยการ วิเคราะห์และกำหนดความต้องการ กำหนดเนื้อหา กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ออกแบบองค์ประกอบของระบบแบบฝึกทักษะ เลือกและ/ หรือผลิตวัสดุเพื่อการสอน จัดทำเป็นรูปเล่ม ออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทดลองและปรับปรุงแก้ไข นำไปใช้

7.5 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ เป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนะแนวทาง โดยการกำหนดขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกันดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547, หน้า 3) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการผลิตแบบฝึกทักษะจะเหมือนขั้นตอนการผลิตสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนโดยทั่วไป ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการบันทึกกระหว่างการสอน การศึกษาและวิเคราะห์ผลการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม
3. เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมแบ่งเป็นบทเป็นตอนหรือเป็นเรื่องเพื่อแก้ปัญหาที่พบ
4. ศึกษารูปแบบของการเขียนเอกสารประกอบการเรียนและกำหนดส่วนประกอบภายในของแบบฝึกทักษะ
5. ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมากำหนดเป็นจุดประสงค์ เนื้อหา วิธีการ และสื่อประกอบเอกสารในแต่ละบทหรือในแต่ละตอน
6. เขียนเนื้อหาในแต่ละตอน รวมทั้งภาพประกอบ แผนภูมิและข้อทดสอบ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

8. นำไปทดลองใช้ในห้องเรียนและเก็บบันทึกผลการใช้
 9. นำผลที่ได้รับมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง (อาจทดลองใช้มากกว่า 1 ครั้งเพื่อปรับปรุงเอกสารประกอบการเรียนนั้นให้สมบูรณ์และมีคุณภาพมากที่สุด)
 10. นำไปใช้จริงเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบจากข้อ 1
- จากการศึกษาขั้นตอนการผลิตแบบฝึกทักษะ ผู้รายงานนำมาวิเคราะห์และจัดทำ เป็นแบบฝึกทักษะ ชุด การอ่านคำประสมด้วยสระอัว และสระเออ ตามมาตราตัวสะกดได้ดังนี้
1. วิเคราะห์ปัญหาจากสภาพของเด็ก
 2. ศึกษาหลักสูตร เลือกเนื้อหาที่เหมาะสม
 3. ศึกษารูปแบบนวัตกรรมที่จะจัดทำ
 4. ศึกษาการจัดทำแบบฝึกทักษะ
 5. นำวิธีการการจัดทำแบบฝึกทักษะ มาคิดวิเคราะห์ให้สัมพันธ์กับเด็กและสภาพแวดล้อมที่ต้องการจะแก้ปัญหา
 6. จัดทำนวัตกรรมเป็นแบบฝึกทักษะ ชุด การอ่านคำประสมด้วยสระอัว และสระเออ ตามมาตราตัวสะกด
 7. นำไปให้ผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
 8. นำไปทดลองใช้เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข
 9. นำไปใช้กับเด็กที่ต้องการจะพัฒนา
 10. เมื่อได้ผลดีสามารถแก้ปัญหาเด็กได้ นำผลงานไปเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์แก่เด็กและการศึกษาต่อไป
- คำรณ ล้อมในเมือง (ม.ป.ป., หน้า 33) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการผลิตเอกสารประกอบการสอน จะเหมือนกับขั้นตอนการผลิตสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ไป ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้
1. วิเคราะห์และสาเหตุจากการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอาจได้มาจาก
 - 1.1 การสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นขณะทำการสอน
 - 1.2 การบันทึกปัญหาระหว่างสอน
 - 1.3 การศึกษาและวิเคราะห์ผลการเรียน
 2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม
 3. เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมแบ่งเป็นบทเป็นตอน หรือเป็นเรื่อง เพื่อแก้ปัญหาที่พบ
 4. ศึกษารูปแบบของการเขียนแบบฝึกทักษะและกำหนดส่วนประกอบภายในของแบบฝึกทักษะ
 5. ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมากำหนดเป็นจุดประสงค์ เนื้อหาวิธีการ และสื่อประกอบเอกสาร ในแต่ละบทแต่ละตอน

6. เขียนเนื้อหาในแต่ละตอน รวมทั้งภาพประกอบ แผนภูมิและข้อทดสอบ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

7. ส่งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

8. นำไปทดลองใช้ในห้องเรียนและเก็บบันทึกผลการใช้

9. นำผลที่ได้รับมาใช้พิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง (อาจทดลองใช้มากกว่า 1 ครั้ง เพื่อปรับปรุงแบบฝึกทักษะนั้นให้สมบูรณ์และมีคุณภาพมากที่สุด)

10. นำไปใช้จริงเพื่อแก้ปัญหาที่พบจากข้อ 1

จินตนา ไบกาชุยี (ม.ป.ป., หน้า 21) ให้แนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่าการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญผู้สอนจะต้องสร้างให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนของตนในชั้นเรียนโดยมีขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการต้องวิเคราะห์จุดประสงค์ของหลักสูตรและขอบเขตของเนื้อหา สาระพิจารณาคาบเวลาเรียนและวิเคราะห์ ความรู้ความสามารถของผู้เรียน ส่วนการวิเคราะห์หลักสูตรผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับแนวคิด/ปรัชญา จุดหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรแม่บทหรือหลักสูตรท้องถิ่นโดยเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นและเรื่องอื่น ๆ ให้เกิดความเข้าใจอย่างแท้จริงจะได้มองเห็นทิศทางของหลักสูตรและมีแนวคิดพื้นฐานในการเลือกใช้สื่อในการเรียนการสอนให้ถูกต้องตามแนวทางที่หลักสูตรมุ่งหวัง นอกจากนี้จะศึกษาประเด็นในการวิเคราะห์หลักสูตรดังกล่าวข้างต้นแล้วยังจำเป็นต้องศึกษาจุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชาที่ปรากฏในหลักสูตรที่จะทำให้ทราบว่าสาระ เหล่านั้นมีลักษณะสำคัญอย่างไรมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะ การปฏิบัติ เจตคติและค่านิยมอย่างไร มีขอบข่ายเพียงใด เพื่อจะได้กำหนดแบบฝึกทักษะที่จะใช้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2. ขั้นวางแผน ต้องกำหนดจุดประสงค์ของแบบฝึกทักษะ กำหนดขอบเขตเนื้อหาสาระแล้วจึงทำเค้าโครง (Outline) ของแบบฝึกทักษะจากนั้นกำหนดแนวทางในการเสนอเนื้อหาสาระและเตรียมการเกี่ยวกับข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่จะใช้ในการร่างต้นฉบับการที่จะเลือกแบบฝึกทักษะให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เพิ่มเติม อาทิ เรียนรู้เทคนิควิธีสอนที่น่าสนใจ วิธีการกระตุ้น ให้ผู้เรียนสนใจในสิ่งที่เรียน คุณสมบัติของผู้เรียนศึกษาสภาพสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยเกื้อกูลการเรียนการสอน ฯลฯ ทั้งนี้จะศึกษาจากเอกสารคู่มือหลักสูตร คู่มือการสอน แนวการสอน หรือศึกษาจากบุคลากรและแหล่งความรู้ในชุมชนตามความเหมาะสม ปัจจัยดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้การสร้างแบบฝึกทักษะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความต้องการมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้จะได้รู้ว่าจะจัดกิจกรรมใดในการสอนบ้าง จะกำหนดให้นักเรียนค้นคว้าจากหนังสือและแหล่งวิทยาการใดบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนมีแหล่งข้อมูลประกอบการคิดวิเคราะห์หาหลักการ หรือหาข้อสรุปได้ด้วยตนเอง

3. ขึ้นยกร่างต้นฉบับ ลงมือเขียนต้นฉบับและปรับปรุงจนมีความเหมาะสม
4. ขึ้นทดลองใช้ต้นฉบับ ทดลองใช้ต้นฉบับกับตัวแทนผู้เรียนในชั้นเรียนหนึ่งคน หรือหลายคน แล้วปรับปรุงให้เหมาะสม จากนั้นจึงทดลองใช้ต้นฉบับที่ปรับปรุงแล้วกับกลุ่มตัวแทนผู้เรียนจำนวนมากขึ้นในสถานการณ์ที่ สอนจริงแล้วจึงนำมาปรับปรุงอีกครั้งในชั้นจัดทำต้นฉบับสมบูรณ์

สรุปว่าขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะมีขั้นตอนที่เริ่มด้วยการวิเคราะห์จุดประสงค์ของหลักสูตร หรือสาระการเรียนรู้เป็นกรอบในการจัดทำนอกจากนั้นจะพิจารณาระดับช่วงชั้นของผู้เรียน เพื่อที่จะจัดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมปฏิบัติให้จริงตามความเหมาะสมและความสนใจ โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และสิ่งสำคัญคือการใช้สื่อการสอนเพื่อนำมาพัฒนานักเรียนในทุกขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกใช้ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ โดยบูรณาการจากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการทุกท่าน ที่กล่าวมาข้างต้นโดยกำหนดกรอบการศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. สำรวจศึกษา ค้นคว้า เนื้อหาสาระของเรื่องที่เขียนและจัดวางโครงสร้างตามรายละเอียดของ สาระการเรียนรู้วิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้วิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ลักษณะและศักยภาพในการเรียนรู้ ของนักเรียน โดยบูรณาการทั้งเด็กเก่งและเด็กอ่อนให้สามารถเรียนร่วมกันได้

2. ศึกษารูปแบบที่ใช้ในการเขียน ระบุกิจกรรมการสอนหรือการเขียนของผู้เรียน

3. กำหนดแนวทางของเนื้อหาและสิ่งที่นักเรียนจะได้รับจากเรื่องที่เรียน ดังนี้

- 3.1 สาระการเรียนรู้มุ่งเน้นให้สอดคล้องกับหลักสูตรและนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้

- 3.2 จุดประสงค์ของเนื้อหาแต่ละเรื่องมุ่งเน้นความรู้ความเข้าใจถึงสาเหตุ ให้ประสบผลสำเร็จในการอ่านของนักเรียน

- 3.3 เนื้อหาการเรียนรู้ตามลำดับจากเนื้อหาที่ง่ายไปหายาก ต่อเนื่องเรียนรู้ได้ง่ายและเนื้อหาที่ต้อง เรียนรู้ก่อนเนื้อหาอื่น เช่น ความเข้าใจในมาตราตัวสะกด ลักษณะรูปของสระและการออกเสียง การ สะกดคำ เป็นต้น

- 3.4 เนื้อหาแต่ละตอนจะมีภาพประกอบเพื่อความน่าสนใจและเป็นการขยายความหมายของ เนื้อหาให้กับนักเรียน

- 3.5 อ่านและเรียนรู้เนื้อหาพร้อมกับทำกิจกรรมเพื่อทบทวนในระหว่างเรียน ทำแบบทดสอบหลัง เรียน

7.5 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

รัชนิกร ทองสุคติ (2549, หน้า 101) กล่าวว่า ประโยชน์ของการจัดเตรียมหรือผลิต แบบฝึกทักษะดังนี้

1. ผู้เขียนได้มีโอกาสศึกษารายละเอียดแห่งวิชาตามโครงสร้างที่หลักสูตรแห่งวิชานั้น กำหนดไว้ตามคำอธิบายรายวิชา
2. ผู้เขียนได้ฝึกกำหนดขอบข่ายของเรื่องที่จะเขียนตามคำอธิบายรายวิชานั้นๆ หัวเรื่อง (Topic) หรือ รายบทเรียน หัวข้อย่อย (Sub-Topics)
3. ผู้เขียนได้ฝึกในการค้นคว้าแหล่งวิชาต่างๆ ที่จะประกอบการเขียนตามรายบทและ ขอบข่ายที่ผู้เขียน ได้กำหนดขอบข่ายไว้แล้วนั้น
4. ผู้เขียนได้ฝึกใช้เชิงอรรถ จัดทำบรรณานุกรมอ้างอิง เพื่อให้การใช้แบบฝึกทักษะวิชานั้น มีความสมบูรณ์ขึ้น หรือสำหรับนักศึกษาที่สนใจอาจค้นคว้าศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้
5. ผู้เขียนได้เตรียมกำหนดแนวการสอนตามลักษณะบทเรียน โดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เหมาะสม ที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้บทเรียนนั้นๆ ได้ดี
6. ผู้เขียนได้มีโอกาสศึกษา โครงสร้างจากคำอธิบายรายวิชา เพื่อช่วยให้เข้าใจได้ว่าเนื้อหาตาม คำอธิบายรายวิชานั้นอาจเป็นหัวเรื่องหรือหัวข้อย่อยที่อยู่ในหัวเรื่อง หัวเรื่องหนึ่ง (อาจตั้งหัวเรื่องใหม่)และ อาจสลับหัวเรื่องเพื่อความสะดวกในการศึกษาหรือเพื่อช่วยให้เนื้อหาของแบบฝึกทักษะนั้นเกิดความ ต่อเนื่องกันเป็นอันดี
7. ช่วยให้ผู้เขียนได้สังเกตเห็นลักษณะการจัดเนื้อหาวิชาจากคำอธิบายรายวิชานั้นว่า กว้างแคบ มีข้อบกพร่อง หรือจุดดีเด่นที่ควรจะต้องดัดแปลง ปรับปรุง เพิ่มเติม หรือเน้นย้ำแล้วแต่กรณีการ เขียนแบบฝึกทักษะจะต้องยึดโครงสร้างตามคำอธิบายรายวิชาโดยถือหลักว่าเพิ่มเติมบทเรียนหรือหัวข้อ ย่อยได้ แต่จะตัดทอนหัวข้อไม่ได้โดยเด็ดขาด จากประสบการณ์ในการเขียนแบบฝึกทักษะ ผู้เขียนจะได้รับ ประสบการณ์ที่มีคุณค่าเกือบครบถ้วนที่จะช่วยตำราวิชาการ เพียงแต่จะหยิบยกหัวเรื่อง หรือส่วนใดส่วน หนึ่งมาเขียนเป็นตำราวิชาการได้ดี ทั้งนี้ก็แล้วแต่ผู้เขียน

จะสังเกตเห็นประโยชน์และทางเป็นไปได้ตามแนวคิดของตน

บันลือ พฤกษ์วัน (อ้างถึงใน สำลี รักสุทธิ. 2552, หน้า 142) ได้กล่าวถึงประโยชน์ ของรูปแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. แบบเรียนต่างๆ ไม่สามารถสนองความต้องการด้านความเข้าใจในเรื่องบางเรื่องให้ กว้างขวางพอ เอกสารประกอบการเรียนหรือแบบฝึกทักษะ (แล้วแต่ผู้สอนจะเรียก) จะช่วยขยาย ประสบการณ์ให้กว้างขวางขึ้นและมีภาพประกอบช่วยให้เข้าใจมากขึ้น
2. แบบฝึกทักษะจัดทำขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะส่วน ช่วยเน้นและขยายเรื่องราวทำให้ เพลิดเพลิน สร้างนิสัยรักการอ่านได้มากกว่าแบบเรียน
3. แบบฝึกทักษะ สามารถสนองความต้องการในการอ่าน การฝึกทักษะ
4. แบบฝึกทักษะเป็นการเรียนรู้เป็นเรื่องราวสามารถทำให้เข้าใจง่าย
5. แบบฝึกทักษะสามารถทำให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองได้

จากที่กล่าวมาในเรื่องของประโยชน์แบบฝึกทักษะพอที่จะสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะสามารถช่วยพัฒนาให้นักเรียน เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ด้วยความเข้าใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และสามารถสร้างนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียนได้ดี

7.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จำลอง มาอยู่ (2550: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรู้ เรื่อง พระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน เรื่องพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทดสอบหลังเรียนที่ใช้เอกสารประกอบการเรียนเรื่องพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยเท่ากับ 87.68/86.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

จรัสโฉม ชมภูมิ่ง (2546, บทคัดย่อ) ได้พบการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง พบว่า นักเรียนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อของหน่วยการเรียนรู้รวมเฉลี่ยได้เท่ากับ 100% ผู้เรียนทุกคนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนรวมเฉลี่ยได้เท่ากับ 84.58% นั่นคือ แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 100/84.58% ซึ่งถือได้ว่าเอกสารนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

8. วิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

8.2.1 ก่อนดำเนินการแก้ปัญหาและพัฒนา

8.2.1.1 รวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการสอน พบว่าในภาคเรียนที่ 1 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 จะมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านคำและการแปลความหมายของคำ

8.2.1.2 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำประสมสระอัว และสระเออ ตามมาตราตัวสะกด เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่าน ให้สอดคล้องกับตัวชีวิตของหลักสูตร และศักยภาพของนักเรียน ดังนี้

- ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

- ศึกษาหลักสูตรของสถานศึกษาและหน่วยการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ศึกษาความหมาย ความสำคัญ ขั้นตอนประโยชน์และวิธีการในการแก้ปัญหาและจัดทำสื่อการสอน นำมาวิเคราะห์เพื่อจัดเนื้อหาให้ถูกต้องและสัมพันธ์กัน

- ศึกษานวัตกรรมที่จะส่งเสริมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น จากงานวิจัย หนังสือ คู่มือ จากผู้รู้ จากอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

- ศึกษาเอกสาร ตำรา คู่มือครู แนวคิดทฤษฎีหลักจิตวิทยาต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อกำหนดขอบเขตและรูปแบบของแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

8.2.2 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

8.2.2.1 การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด

- ศึกษาและค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร ในเรื่อง หลักการ จุดมุ่งหมาย และ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพุทธศักราช 2560

- ศึกษาเกี่ยวกับคำในหนังสือเรียนภาษาไทย คำบัญชีพื้นฐาน และคำที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ที่ได้มาจากการศึกษาเอกสารตำรา สืบหาข้อมูล สัมภาษณ์ และศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ชุด คำกลอนสอนอ่าน

- สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยการจัดทำ ดังนี้

1) ศึกษาการจัดทำแบบฝึกทักษะจากข้อมูลของนักวิชาการ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำ วางโครงเรื่อง แกนของเรื่อง วิธีเขียน ภาษาที่ใช้ ลักษณะดีเด่นและจุดบกพร่องของ แบบฝึกทักษะ แต่ละเล่มจากแหล่งข้อมูลต่างๆ

2) เขียนโครงเรื่อง เนื้อเรื่อง ตั้งชื่อเรื่อง เรียบเรียงพร้อมภาพประกอบ โดยแต่ละเล่มมีรายละเอียดประกอบ ดังนี้

- หน้าปก คำนำ สารบัญ
- เนื้อหา
- แบบฝึกทบทวนความเข้าใจ
- แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน
- บรรณานุกรม

3) สร้างแบบฝึกทักษะจำลองที่ใกล้เคียงกับเล่มจริงเพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และนำไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง

4) จัดทำแบบฝึกทักษะฉบับจริง และเผยแพร่ผลงาน

8.2.2.2 การหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด

- นำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด โดยการจัดทำดังต่อไปนี้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องทั้งการใช้ภาษา รูปแบบ ความสอดคล้องของภาพประกอบกับเนื้อหาโดยใช้แบบสอบถามการประเมินแบบฝึกทักษะโดยการสร้างเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของบุญชม ศรีสะอาด ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบฝึกทักษะ ผู้รายงานได้ดำเนินการตามขั้นตอน คือ ดำเนินการสร้างแบบประเมิน ให้ผู้เชี่ยวชาญสำรวจข้อบกพร่องของเอกสารทั้งเนื้อหา ภาษาและภาพประกอบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ผลการตรวจสอบประเมินคุณภาพ **แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด** มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 9.00 เป็นคะแนนที่เหมาะสมระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตรฐานตัวสะกดที่จัดทำขึ้นนั้นมีคุณภาพสามารถนำไปใช้พัฒนานักเรียนได้

ผู้สอนนำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ที่ได้จากคะแนนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ตามลำดับ

9. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้รายงานได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

9.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

9.1.1 เก็บข้อมูลก่อนการทดลอง โดยให้นักเรียนกลุ่มประชากรทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน เพื่อนำคะแนนที่ได้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน ให้นักเรียนกลุ่มประชากรเรียนด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด เก็บข้อมูลในการทำแบบทดสอบหลังเรียนท้ายเรื่อง

9.1.2 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด

9.1.3 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์หาข้อมูลทางสถิติ

9.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

9.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

9.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

10. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

10.1 ค่าร้อยละ เป็นสถิติการเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการ เทียบเป็น 100 ใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 112)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

10.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตร (นพพร ณะชัยพันธ์, 2550 : 19) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N แทน จำนวนนักเรียน

10.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (นพพร ณะชัยพันธ์, 2550 : 19)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

11. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

11.1 คุณภาพของ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 9.00

11.2 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 เล่ม ปีการศึกษา 2567 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งสิ้นจำนวน 7 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ คะแนนร้อยละ 9.00

12. สรุปผลการวิจัย

12.1 คุณภาพของ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 9.00

12.2 จากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 9.00

13. อภิปรายผล

13.1 คุณภาพของ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 9.00 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การจัดทำแบบฝึกทักษะได้จัดทำตามขั้นตอนที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาจากคู่มืองานวิจัย และสอบถามผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำ ประกอบกับผู้สอนเองรู้ปัญหาให้นักเรียนของตนเอง และได้จัดทำแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจนประสบความสำเร็จ

13.2 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนหลังจากการใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน คำประสมสระอัว ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว มีค่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเฉลี่ย 9.00 ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดทำขึ้นนั้น ตรงตามหลักสูตร และ เนื้อหาในแบบฝึกได้จัดทำจากง่ายไปยาก มีตัวอย่างให้นักเรียนศึกษาด้วยความเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ กำหนดตามขั้นตอน และได้ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ ในด้านภาษาไทยโดยตรง จึงทำ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ทำให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัสโสม ชมภูมิ่ง (2546, บทคัดย่อ) ได้พบการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำหรับนักเรียน ชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง พบว่า นักเรียนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อของหน่วยการเรียนรู้รวมเฉลี่ย ได้เท่ากับ 100% ผู้เรียนทุกคนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนรวมเฉลี่ยได้เท่ากับ 84.58% นั่นคือ แบบ ฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 100/84.58% ซึ่งถือได้ว่าเอกสารนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด

14. ข้อเสนอเชิงนโยบาย ในการแก้ปัญหาและพัฒนาในอนาคต

14.1 ข้อเสนอแนะในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตาม มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำไป ปรับปรุงใช้กับสื่อการเรียนการสอนแบบอื่นๆ ได้ ดังนี้

- 1) สื่อการสอนที่ใช้ควรมีให้ครบตามจำนวนของนักเรียน สร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน ได้ดีมาก
- 2) ควรมีสื่อของภาพให้สวยงาม เพราะสร้างความสนใจให้กับนักเรียนได้ดี
- 3) ครูควรตรวจงานทุกครั้งไม่ค้างไว้ตรวจนานเกินไปเพราะเด็กๆ ต้องการรู้คะแนนของ ตนเองที่ทำได้ในทันที
- 4) ต้องชื่นชมและให้กำลังใจ เป็นกันเองในการจัดการเรียนการสอน ให้อิสระในการ เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้
- 5) เด็กจะต้องลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองมากกว่าการนั่งฟังครูอธิบาย

14.2 ข้อเสนอแนะในการจัดทำสื่อการสอนเพื่อแก้ปัญหาในครั้งต่อไป

- 1) ควรจัดทำเค้าโครงในรูปของงานวิจัย ก่อนการแก้ปัญหา
- 2) ควรจัดสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำประสมสระอัว และสระเออ ตามมาตรฐาน ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษาต่อไป

- 3) ควรจัดทำแบบฝึกทักษะ ในรูปแบบของสื่อมัลติมีเดีย เพื่อความก้าวหน้าและทันสมัย
- 4) ควรเผยแพร่ผลงานที่ใช้แล้วประสบความสำเร็จให้กับโรงเรียนที่มีปัญหาเช่นเดียวกัน เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาและนักเรียน

15. บรรณานุกรม

คำรณ ล้อมในเมือง. (ม.ป.ป.). การออกแบบการวิจัย การสร้างนวัตกรรมและการเขียนรายงาน

การวิจัย. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

จรัสโสม ชมภูมิ่ง. (2546). ผลการพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จินตนา ไบกาชุยี. (ม.ป.ป.). เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

จีรวรรณ จงดี. (2547). งานนิพนธ์ เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ

CIRC.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ฉวีรักษ์ บุญยกาญจน. (2547). นวัตกรรมการศึกษา ชุด จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ:

ธารอักษร.

ธวัชชัย มีประเสริฐ . (2552). องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเร็ว

การอ่านให้เก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 9, กรุงเทพฯ: กระดาษสา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พงศ์ศักดิ์ สังขภิญโญ. (2547). การอ่านอย่างไต่ระดับ. วารสารวิชาการ, 1(7), 17.

มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2549). อ่านเป็น : เรียนก่อน สอนเก่ง. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.

รัชนีกร ทองสุคดี.(2549). **มารู้จักอภิติฆัมกันเถอะ.** เอกสารประกอบการอบรมครูผู้สอนเด็ก

อภิติฆัม ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันที่ 3-4 เมษายน 2549.

วิเชียร ประยูรชาติ. (2549). เอกสารประกอบการอบรมทาผลงานทางวิชาการ.

วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง : งานเอกสาร.

สมุทร เข็นเขาวนิช. (2546). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (ม.ป.ป.). การผลิตชุดการสอน. ชัยนาท: โมเดิร์นโฮม.

สำลี รักสุทธี. (2552). **คู่มือ การจัดทำสื่อ นวัตกรรมและแผนฯ ประกอบสื่อ นวัตกรรม.**

กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

อรรณพ ตัญญา. (ม.ป.ป.) “รายงานการใช้และพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนการสอนและแผนการสอนที่ใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาการผสมดินปลูก (ช 0155) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5”. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อัมพร ภูระหงษ์. (2549). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแต่งคำประพันธ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. อำเภอพนสนิคม จังหวัดชลบุรี.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

คะแนนความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตาม
มาตราตัวสะกดกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสระ
การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ พร้อมแผนการจัดการ
เรียนรู้

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			เฉลี่ย	สรุป ความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			เฉลี่ย	สรุป ความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.รูปแบบของแบบฝึกทักษะฯ					
1.1 ขนาด	5	5	5	5.00	มากที่สุด
1.2 ความคงทน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
1.3 สีสันทนในเล่ม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
1.4 หน้าปก	5	4	5	4.67	มากที่สุด
1.5 ชื่อเรื่อง	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2. การใช้ภาษา					
2.1 สื่อความหมายเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2.2 เหมาะสมกับวัยผู้ใช้	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2.3 ถูกต้องตามหลักภาษา	4	4	5	4.33	มากที่สุด
3. เนื้อหา					
3.1 เนื้อหาตรงตามหลักสูตร	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3.2 เนื้อหาเหมาะสมกับวัย	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3.3 คำอธิบาย เนื้อหา สื่อความหมายได้	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4. แผนการจัดการเรียนรู้					
4.1 ถูกต้องตามกระบวนการ	5	4	4	4.33	มากที่สุด
4.2 มีการประเมินครบถ้วน	4	5	4	4.33	มากที่สุด
4.3 เวลาที่ใช้เหมาะสม	5	4	5	4.67	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			เฉลี่ย	สรุป ความเหมาะสม
	คนที่	คนที่	คนที่		

	1	2	3		
5. กิจกรรม					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.2 นักเรียนปฏิบัติจริง	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.3 เน้นเรียนรู้เป็นสำคัญ	5	4	4	4.33	มาก
5.4 ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5.5 เวลาเหมาะสม	4	5	5	4.67	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนการสอน					
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรม	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6.3 กระตุ้นความสนใจ	4	5	5	4.67	มากที่สุด
7. การประเมิน					
7.1 ประเมินได้ครอบคลุม	4	4	5	4.33	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7.3 แบบทดสอบเหมาะสม	5	4	4	4.33	มากที่สุด
รวม	68	65	67	66.67	
\bar{X}	4.85	4.64	4.78	4.76	มากที่สุด
S.D.	0.36	0.49	0.42	0.27	

คะแนนการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตาม
มาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบบันทึกคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำประสมสระอัว ตรงตามมาตราตัวสะกด

เลขที่	รายชื่อ	ก่อนเรียน	หลังเรียน	พัฒนา
1	เด็กชายบุญยวีร์ กริ่งไกร	5	10	5
2	เด็กชายประพันธ์ อยู่รอง	6	10	4
3	เด็กชายศิลา ภูเหม็น	5	9	4
4	เด็กหญิงกชพร กริ่งไกร	4	6	2
5	เด็กหญิงณัชชา กุมภาพันธุ์	4	9	5

6	เด็กหญิงศุภสตา โพธิวิเศษ	5	9	4
7	เด็กหญิงสุพัตรา สุขเจริญ	6	10	4
	รวม	35	63	28
	เฉลี่ย	0.71	9.00	0.57
	S.D.	3.84	4.58	3.31